

- 2) kategoria 2 — pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej nie przekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusów, oraz zespoły tych pojazdów,
- 3) kategoria 3 — autobusy o dwóch osiach, ciągniki rolnicze, ciągniki samochodowe bez naczep, pojazdy zaprzęgowe,
- 4) kategoria 4 — samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, autobusy o trzech i więcej osiach, ciągniki rolnicze z przyczepami, pojazdy członowe o całkowitej liczbie osi do pięciu,
- 5) kategoria 5 — zespoły pojazdów składające się z samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t i przyczepy albo autobusu i przyczepy oraz pojazdy członowe o całkowitej liczbie osi powyżej pięciu, a także pojazdy specjalne.

§ 6. 1. Nie pobiera się opłaty za przewóz osób promem od kierowcy przewożonego pojazdu.

2. Nie pobiera się opłaty za przewóz ładunku promem od osoby przewożącej:

- 1) bagaż ręczny, którego masa nie przekracza 20 kg na osobę,
- 2) małe zwierzęta przewożone jako bagaż.

§ 7. 1. Zarządca drogi może ustalać dla mieszkańców gmin oraz miast na prawach powiatu, na których terenie jest zlokalizowana przeprawa promowa:

- 1) opłaty zryczałtowane lub abonamentowe,
- 2) bonifikaty w stosunku do opłat jednorazowych.

2. W przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub ekonomicznymi oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, zarządca drogi może wprowadzać dla określonych rodzajów przewozów zerowe stawki opłat, z uwzględnieniem pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 8. 1. Organem właściwym do pobierania opłat jest zarząd drogi, w ciągu której jest zlokalizowana przeprawa promowa.

2. Zarząd drogi może upoważnić do pobierania opłat przewoźnika dokonującego przewozów.

§ 9. 1. Opłaty nie mogą być zmieniane częściej niż co 6 miesięcy.

2. Wysokości opłat powinny być ogłaszane, z czteronastodniowym wyprzedzeniem, w prasie o zasięgu ogólnokrajowym i lokalnym oraz udostępniane w punktach poboru opłat.

§ 10. Opłaty mogą być pobierane:

- 1) w gotówce,
- 2) za pomocą kart magnetycznych lub kredytowych,
- 3) przy użyciu elektronicznych urządzeń rejestrujących,
- 4) w drodze nabycia winiety lub karty opłaty promowej.

§ 11. Na żądanie korzystającego z przeprawy promowej zarząd drogi jest obowiązany wystawić pisemny rachunek.

§ 12. Przeprawa promowa, za którą są pobierane opłaty, powinna być oznakowana tablicą informującą o odpłatności za przewóz.

§ 13. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 14. Do czasu wprowadzenia opłat na zasadach wynikających z rozporządzenia mają zastosowanie dotychczasowe zasady.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

652

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 5 maja 2000 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania oraz sposobu wykorzystania dotacji przeznaczonej dla górnictwa siarki, soli, rud cynku i ołowiu, barytu i węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową, ujętej w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki.

Na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy budżetowej na rok 2000 z dnia 21 stycznia 2000 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dotację określoną w art. 37 ust. 1 ustawy budżetowej na rok 2000 z dnia 21 stycznia 2000 r., zwaną dalej „dotacją”, przeznaczają się na pokrycie kosztów:

- 1) całkowitej likwidacji kopalni siarki „Machów” wraz z wyrobiskiem „Piaseczno”,

- 2) całkowitej likwidacji kopalni siarki „Grzybów”,
- 3) całkowitej likwidacji kopalni siarki „Jeziórko”,
- 4) całkowitej likwidacji zakładu górniczego „Łęzkowice” i częściowej likwidacji zakładu górniczego „Bochnia” w ramach likwidacji kopalni soli „Bochnia” oraz utrzymania i zabezpieczenia zabytkowej części kopalni soli „Bochnia”,
- 5) ponoszonych po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego rud cynku i ołowiu „Bolesław” oraz li-

kwidacji rejonu „Olkusz” zakładu górniczego „Olkusz-Pomorzan” wchodzących w skład Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolesław” w Bukownie,

- 6) częściowej likwidacji zakładu górniczego „Trzebionka” wchodzącego w skład Zakładów Górniczych „Trzebionka” S.A. w Trzebini,
- 7) ponoszonych po zakończeniu likwidacji podziemnego zakładu górniczego „Sieniawa” wchodzącego w skład Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” w likwidacji w Sieniawie,
- 8) ponoszonych po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego „Stanisławów” oraz zakładu górniczego „Boguszów” wchodzących w skład Kopalni Barytu „Boguszów” Spółka z o.o. w upadłości w Boguszowie-Gorcach,
- 9) utrzymania, zabezpieczenia i ratowania zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka”.

2. Przez koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4, rozumie się koszty ponoszone na:

- 1) likwidację otworów eksploatacyjnych oraz wyrobisk górniczych, a także zabezpieczenie tych wyrobisk,
- 2) likwidację zbędnych instalacji, budynków oraz demontaż maszyn i urządzeń,
- 3) usuwanie szkód górniczych wywołanych eksploatacją górnictwem,
- 4) rekultywację terenów pogórnictwem,
- 5) utrzymanie obiektów przeznaczonych do likwidacji — w kolejności zapewniającej bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego,
- 6) wykonywanie prac zabezpieczających oraz przedsięwzięć zapobiegających zagrożeniom związanym z likwidowanym zakładem górniczym i po zakończeniu likwidacji,
- 7) opracowanie projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z likwidacją kopalni,
- 8) uregulowanie stanu prawnego gruntów, wykup gruntów oraz odtworzenie majątku trwałego, zapewniającego prawidłowy przebieg procesu likwidacji kopalni siarki „Machów” i „Grzybów” oraz Przedsiębiorstwa Rekultywacji Terenów Górniczych „Jeziórko”,
- 9) ogólny zarząd w zakładzie górniczym całkowicie likwidowanym od chwili zaprzestania wydobycia.

3. Przez koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 9, rozumie się koszty ponoszone na:

- 1) ujmowanie i odprowadzanie wycieków z Kopalni Soli „Wieliczka” oraz ich utylizację,
- 2) likwidację wyrobisk w rejonie obszaru górniczego Kopalni Soli „Wieliczka” w celu ograniczenia zagrożenia wodnego, zawalowego oraz zapadliskowego na powierzchni,
- 3) renowację zabytkowych wyrobisk, maszyn i urządzeń,
- 4) odtworzenie majątku trwałego zapewniającego funkcjonowanie zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka”.

§ 2. Dotacje przeznacza się również na:

- 1) osłony socjalne z tytułu urlopów górniczych i zasiłków socjalnych, wypłacane w bieżącym roku budżetowym na zasadach określonych w odrębnych przepisach, pracownikom zakładów wymienionych w tych przepisach,
- 2) odprawy pieniężne przysługujące na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4 poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) dla pracowników dotychczas zatrudnionych pod ziemią w zakładach górniczych całkowicie likwidowanych,
- 3) zaspokojenie roszczeń byłych pracowników całkowicie likwidowanych zakładów górniczych, w których zaprzestano wydobycia, dotyczących:
 - a) ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy przysługujący emerytom i rencistom na podstawie układów zbiorowych pracy obowiązujących w zakładach wymienionych w § 1 ust. 1,
 - b) rent wyrównawczych oraz jednorazowych odszkodowań pieniężnych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,
- 4) wypłaty wynagrodzeń wraz ze składkami dla pracowników zakładów górniczych całkowicie likwidowanych.

§ 3. 1. Podstawą przyznania dotacji na pokrycie kosztów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—4, jest spełnienie łącznie następujących warunków:

- 1) podjęcie decyzji albo uchwały właściwego organu przedsiębiorstwa górniczego o rozpoczęciu likwidacji zakładu górniczego,
- 2) zaakceptowanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki:
 - a) programu likwidacji zakładu górniczego,
 - b) rocznego planu likwidacji zakładu górniczego w podziale na miesiące, obejmującego:
 - zakres rzeczowy robót likwidacyjnych i ich harmonogram,
 - preliminarz kosztów, w tym kosztów wynagrodzeń i składek, o których mowa w § 2 pkt 4, i przychodów z likwidacji majątku i innych źródeł,
 - zakres rzeczowy robót i harmonogram prac prowadzonych po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego,
- 3) przedłożenie sprawozdania z dotychczasowej realizacji planu likwidacji zakładu górniczego w przypadku kontynuowania jego likwidacji,
- 4) zawarcie umowy o prowadzenie likwidacji między ministrem właściwym do spraw gospodarki a likwidatorem, syndykiem albo właściwym organem kopalni lub zakładu górniczego ubiegającym się o dotację.

2. Podstawą przyznania dotacji na pokrycie kosztów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 9, jest spełnienie łącznie następujących warunków:

1) zaakceptowanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki:

- a) programu utrzymania, zabezpieczenia i ratowania zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka”,
- b) rocznego planu utrzymania, zabezpieczenia i ratowania zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka” w podziale na miesiące, obejmującego:
 - zakres rzeczowy robót i harmonogram prac,
 - preliminarz kosztów,

2) zawarcie umowy na realizację prac w zakresie utrzymania, zabezpieczenia i ratowania zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka” między ministrem właściwym do spraw gospodarki a właściwym organem Kopalni Soli „Wieliczka” ubiegającym się o dotację.

§ 4. 1. Dotację przyznaje się na wniosek likwidatora, syndyka albo właściwego organu kopalni lub zakładu górniczego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy,
- 2) tytuł zadania przewidzianego do realizacji, w związku z likwidacją zakładu górniczego, albo
- 3) tytuł zadania przewidzianego do realizacji, wynikającego z programu utrzymania, zabezpieczenia i ratowania zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka”,
- 4) preliminarz kosztów realizacji zadania, w tym kosztów wynagrodzeń, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
- 5) informację o stanie zaawansowania prac związanych z:
 - a) likwidacją zakładu górniczego albo
 - b) utrzymaniem i zabezpieczeniem Kopalni Soli „Wieliczka”.

§ 5. 1. Przyznana przez ministra właściwego do spraw gospodarki dotacja jest wypłacana zaliczkowo, w ratach miesięcznych, na specjalnie w tym celu utworzony przez likwidatora, syndyka albo właściwy organ kopalni lub zakładu górniczego rachunek bankowy.

2. Druga rata zaliczki oraz kolejne raty, o których mowa w ust. 1, wypłacane są po przedłożeniu sprawozdania, o którym mowa w § 7 ust. 1.

§ 6. 1. W przypadku wykorzystania dotacji niezgodnie z przeznaczeniem, minister właściwy do spraw gospodarki wstrzymuje przekazywanie dalszych rat dotacji do czasu rozliczenia się z otrzymanych kwot.

2. Dotacje nie wykorzystane lub wydatkowane niezgodnie z przeznaczeniem podlegają zwrotowi do budżetu państwa w trybie określonym w odrębnych przepisach.

§ 7. 1. Likwidator, syndyk albo właściwy organ kopalni lub zakładu górniczego składają ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdania miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następnego po miesiącu, na który przyznana została rata dotacji, zawierające rozliczenie wykonywanych prac i faktycznie poniesionych kosztów.

2. Sprawozdanie z realizacji rocznego planu utrzymania, zabezpieczenia i ratowania zabytkowej części Kopalni Soli „Wieliczka” wraz z rocznym rozliczeniem rzeczowo-finansowym w zakresie wykorzystania dotacji właściwy organ kopalni jest obowiązany przedłożyć ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do dnia 20 lutego 2001 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

653

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 27 czerwca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 90, poz. 999 oraz z 2000 r. Nr 29, poz. 356 i 358) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 27 czerwca 1996 r. w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. Nr 82, poz. 383,

z 1997 r. Nr 17, poz. 95 i Nr 108, poz. 701, z 1998 r. Nr 6, poz. 23 i Nr 116, poz. 755 oraz z 1999 r. Nr 75, poz. 852) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Ustala się opłaty abonamentowe za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w roku kalendarzowym 2001:

1) za używanie odbiorników radiofonicznych w wysokości:

- a) 4,10 zł za jeden miesiąc,
- b) 8,05 zł za dwa miesiące,